

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2023.május 11.

Tartalom:

TEREMTETT VILÁG KIVONAT AZ EMBER. (15.b.L.)

Egyik fele, a jobbik fele, mindezen túl van.

Minden erő szolgálni fog. Addig még - *te* szolgálod.

Keressük a szavak mögötti tartalmakat, és hogy mit akar tanítani nekünk az angyal.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Drága Jézusom, Mennyei Atyánk, Angyalaink! Köszönöm, hogy összehoztátok ezt a közösséget erre a földi életünkre, melyen keresztül taníthatok bennünket. Akkora kegyelem és áldás ez a számunkra, mert az angyalitanítás által elibénk áll azaz új, amellyel csak Veletek boldogulunk. Csoda és áldás ez, mert megismerkedhetünk azzal az újjal, ami az ember feladatát, mibenlétét, az Istennel való kapcsolatát az újon keresztül megérteti velünk, a Ti világotok, a Ti rendetek és valóságotok által. Köszönjük mindezt és hála ezért. Ámen.

Ámen.

Kata: Megemlítem, hogy az Anikától jöttem. Szeretettel gondol a közösségre és mindig kéri az Úr áldását reánk, hogy gazdagodjunk *Általa*. Megint ragyogó állapotban találtam. Segítik az égiek, nem hagyja el magát, így a fizikai nehézségek ellenére az állapota „angyali”.

János: Köszönjük szépen és sok szeretettel üdvözljük őt mindannyian és még több szeretettel gondolunk rá.

Kedves Testvérek! Nagyon nagy szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2023. május 11. csütörtök napja van, kis közösségünk tanulási ideje. Kérdezem, hogy valakinek van-e hozott anyaga, kérdése, hozzászólása, egyéb más.

Kata: Az elmúlt alkalommal azzal zártuk az anyagunkat, hogy a lélek vonatkozásában még nem látunk tisztán. Ez tény és való. Nekem is vannak ezzel kapcsolatban gondolataim. Kezembe akadt egy régi könyv, amely foglalkozik ezzel a témával is és annak az ezzel kapcsolatos meghatározását gondolom felkínálni, elétek hozni, hogy tudunk-e ezzel mit kezdeni. Így hangzik. „A lélek egy abszolút, az isteni törvények által meghatározott érték.” Biztos, hogy nem a szellemről beszél, mert azzal kapcsolatban azt mondja, hogy „a szellem mindennek az alapja.” Azt gondolom, hogy az abszolút fogalmát kellene körbejárunk és letisztáznunk, hogy ez alatt mit értsünk. A meghatározás másik fele, hogy az isteni törvények által meghatározott érték, ez már egyértelműbb.

János: Mit szóltok hozzá?

Annamari: Mit értünk ebben a mondatban a lélek alatt, hogy az ember lelke vagy a Szentlélek fogalma?

János: Az emberi lélek.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Általánosnak vélem ezt a megfogalmazást, bele kellene menni a részletekbe, hogy mit értünk alatta.

Ildikó: Első hallásra vonzó volt, csak el kellene benne mélyednem.

János: Nekem ez semmit nem mondott. Nem az a kérdés, hogy érték, mert ezt eddig is tudtuk. Az abszolút pedig azt jelenti, hogy Istentől jövő érték. Nem jutottam közelebb annak a megértéséhez, amiben, ha a hármas felosztásban gondolkodunk, test-lélek és szellem, akkor a lelket mi különbözteti meg a testtől és a szellemtől. Értékrendbelileg rendben van a dolog, de ezzel kapcsolatban nem jutottam közelebb a lélek megértéséhez, hogy mihez hasonlítsam. Hogyan tudom megérteni, hova tudom elhelyezni, mivel tudom magyarázni. Amit mondtál, az tökéletesen elfogadható, de ezt el lehet mondani a szellemről is, a testről is. El lehet mondani?

Igen.

János: Az anyagra, az erőre, az értelemre, tehát mindenre ugyanez a dolog ráhúzható. Én is hoztam néhány ráközelítést, de egyértelmű, értelmes választ nem kaptam arra, hogy megkülönböztesse a lélek és a szellem tartalmát. Ezzel először az angyal könyvben találkoztunk, de még itt is találkozunk azonossággal és nem egyértelmű, hogy melyikről beszél.

Kata: Felkínálnék egy lehetőséget az abszolút szó tartalmára. Mondhatom azt, hogy ez egy Ok - okozat, melyet ebben a vonatkozásban nem lehet elvonatkoztatni az Istentől. Mint létező valóság, a lélek útja az újra születések során, az Isten felé visz.

János: Amit Kardec állít azaz, hogy a lélek nem más, mint a hústestbe öltözött szellem. Zárójelben oda van írva, hogy egy kicsit már túlhaladott ez az álláspont. Az Emánuel szellem szerint az anyag: éltető, értelem nélküli erőt jelent. A szellemet az ember felsőbbrendű és örökéletű részével azonosítja. Megint vita tárgyát képezheti, de gondolom, itt az emberi szellemről beszél. A lélek, az ember anyagi testét és szellemét összekötő kötelék.

Kata: Az angyal is tanítja, hogy az anyag és a lélek hordozza a harmadikat.

János: A kötelék az ő esetében kapcsot jelent, aminek a tartalma az érzelem, a tudat és az éntudat. Különbséget tesz az éntudat és a tudat között az angyal a

21. beszélgetés Gittával szövegében. Azt tanítja, hogy a Teremtő és az anyag között a *közvetítő*. Tehát ugyanazt mondja a közvetítés vonatkozásában. Már csak a közvetítés tartalma lenne a kérdés, ha el tudjuk fogadni, hogy ez a közvetítés jelen esetben az érzélem, a tudat és az éntudat. Akkor többé kevésbé valamivel tudtuk azonosítani a lélek szavát. Ez így érthető volt?

Igen.

János: Nagyon közel nem jutottam a lélek tartalmához ezzel sem. Annyi, hogy közvetítő az anyag és a szellem között.

Annamari: Ennyi teljesen elég. Nem? Meghatározza, alátámassza azt, hogy a szellemvilágban nincs lélek, mert ott nincs szükség közvetítésre.

János: Nem egészen. Az angyal a hét sík, hét lelkeről is beszél.

Annamari: A másik pedig, hogy az állatnak is van lelke. Ő mivel közvetíti, neki szelleme nincs.

János: Ebben az érdekes, hogy az állat valamilyen módon rendelkezik értelemmel. Márpedig, ha értelemmel rendelkezik, akkor valamilyen érzélemmel is kell, hogy rendelkezzen. Tehát máris valahol ott tartunk, ahol az előbb. Úgy tűnik, hogy mindennek van lelke. A kérdés, mindennek van-e szelleme. Az ember önmagából indul ki és ezt nem igazán jól teszi, mert akkor nem komplex módon lát. Nem látja az anyag síkját, az állat síkját, az angyal síkját, ezért én nyitva hagynám ezt a kérdést. Az marad meg, hogy milyen módon közvetítő a lélek és kinél hogyan? Én nagyon hajlok arra, hogy ez a lélek nem más, mint az ember.

Márti: A tanítás második felében többször használja az emberre a lélek szavát.

Kata: Az angyal könyv tanítása alapján olyan lehetőség állt össze a számomra, hogy a lélek az újra születések által, mindig a „több” felé haladva eljut odáig, hogy ebbe beleolvad. Végül csak minimális lélekesszenciát hordoz és amikor az angyal azt tanítja, hogy már *Ő* él benned, ott a léleknek már nincs szerepe. Nyilván ez a fejlődés folyamata és még nem ott tartunk. Tehát azt gondolom, hogy célba ér a lélek, életminőségében tökéletes lesz, de nem szűnik meg. Beleolvad, eggyé válik azzal a nagyobbal, amit úgy tanít az angyal, hogy beleolvad a Dalba, a gondtalan Örömbé, a Mámorba és eléri a Fényt.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Gond van, mert eljutottunk ebben a szövegben odáig, hogy az ember nem a teremtés koronája, mert a korona aranyból van, ember a teremtés lelke. Ez egy kijelentés, ez van, nem a múltban, nem a jövőben, ha nem ez van. Tehát ez nem olvad fel semmiben ilyen értelemben, mint lélek vonatkozásában, mert a teremtés lelke. Nyilván a teremtés lelke tartalmában azt mondom, hogy az anyag is teremtve van, az emberszellem is teremtve van, úgymond most a teremtést értük jól, de az összekötő kapocs, a kötelék, az anyag és a szellem között, azaz ember.

Kata: Amit mondtam, azt az Isten oldaláról gondolom.

János: Csak mi azzal nem tudunk mit kezdeni, azt nem tudjuk megérteni. Az ember is teremtő pontosan azért, mert szellemi lény. Maradjunk ennyibe és hagyjuk nyitva a kérdést. Menjünk tovább az anyagban, amit a múlt héten abbahagytunk. *Ha Tőle függsz, minden vagy.* Ennek a szövegnek a tartalma úgy szól:

HA A TESTTŐL FÜGGSZ - AKKOR TEST VAGY.

HA FÜGGSZ A LÉLEKTŐL - CSAK LELKES TEST VAGY.

HA A SZELLEMTŐL FÜGGSZ - CSAK EMBER VAGY.

HA TŐLE FÜGGSZ – MINDEN VAGY. (33.b.L.224.o.)

Mindenkit megismerhet arról, hogy mitől függ.

Tanítsd meg az igazi függőséget,
az egyedüli szabadságot!
Mert minden más rabság.

János: Az első kérdésem az lenne, hogy: *Ha Tőle függsz, minden vagy.* Mi ez a minden?

Annamari: Ha mustármag hitetek van, akkor minden lehetséges. Ezzel tudom összehozni.

János: Különbséget érzek, hogy minden vagy, nem pedig az, hogy mindenre lehetőség van. Te akkor, a minden vagy. Mi az a minden, amivel az ember azonosul.

Ildikó: Azt mondjuk, hogy: *Mindenben lásd meg ŐT,* akkor nekem a mindennel

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

való egyesülésnek tűnik.

János: Nagyon jó. Segítenék azzal, hogy a 12. beszélgetés Lilivel szövegében (63.o.) azt olvashatjuk, hogy: *Bár tudátok mindenen csodálkozni, mert minden csoda!* Mit jelent ez a minden csoda?

Kata: Az Isten maga a csoda.

Timi: Istentől jövő.

János: Még a 14. beszélgetés Lilivel (82.o.) is tudom magyarázni: *Minden adatik néked, ha nem térsz le az Útról, mert az Út minden.*

Tehát, amikor azt tanítja, hogy: *Minden vagy*, akkor a szó szoros értelmében a teremtett mindenséggel válik azonossá az ember?

Igen.

János: Tehát nem az, hogy mire lesz képes, hanem a teremtett mindenséggel lesz azonos. A mindenség, az kicsoda?

Annamari: Az Isten.

János: Leírhatta volna egyszerűbben, hogy akkor az Istennel leszel egy. Ez így értelmezhető?

Igen.

János: Ha *Tőle* függsz, az Istentől függsz, akkor minden vagy. Ez azt is jelenti, hogy az ember elérheti ezt az állapotot. Tehát, hogy mi az ember perspektívája. A kibontakozás, az beláthatatlan. *Oly nagy az ember, hogy még én sem látom.* Nem látja azt, hogy hogyan válhat az ember mindenné. Nyilván ebben neki is szerepe van.

Ildikó: Mellé tehetjük ennek azt is, hogy: *A legnagyobb csoda az ember.*

János: Köszönöm szépen.

AZ EMBER MINDEN ÉGITESTNÉL NAGYOBB ÉGITEST.
NEM RÉSZ, HANEM EGÉSZ. (34.b.L.227.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Megint egy újabb megközelítés abban a vonatkozásban, hogy az ember perspektíváját mivel tudjuk azonosítani, hogy kik is vagyunk valójában. *Minden égitestnél nagyobb égitest. Nem rész, hanem egész.* Hogyan értjük ezt az *egész* szó tartalmát?

Kata: A hét együtt. Amikor erről tanít.

János: Így van.

Márti: Az ember a teremtett világ esszenciája, vagyis a középpontja.

János: Köszönöm, nagyon jó. Érthető volt?

A mindenség minden csillaga csak sejt.

Az EMBER a Szellem.

A Szellem végtelen kicsi és végtelen nagy. (34.b.L.227-228.o.)

János: Itt a szellemmel azonosítja az embert, az előbb meg azt mondta, hogy az ember a teremtés lelke. Hogyan értjük ezt jól? Mondhatom azt, hogy úgy ember, ahogyan a Kata az előbb mondta, hogy a hét együtt az ember. Az ember, a test, a lélek és a szellem együtt. Hogyan tudjuk azt elképzelni, hogy: *Végtelen kicsi és végtelen nagy.*

Márti: Olvastuk a tanításban azt, hogy a szívünk mélyében lakik és végtelen kicsi, de ezzel a végtelen kicsivel elérhetünk mindent.

János: Igen.

MINDEN LÉT EGY LÉLEK,

DE EGYÜTT A HÉT: AZ EMBER. (51.b.304.o.)

János: Így mondja, hogy a hét együtt az ember, tehát a hét síkon belül minden létező egy lélek is. A hét sík lelke együtt az ember. Komoly probléma ez a lélek kérdése.

Márti: Persze, mert az angyalnak és a szeráfnak is van lelke.

János: Hogyne lenne. Mi van a Szentlélekkel, mit mond a Szentlélek szava.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Nem biztos, hogy így van, de azt mondja, hogy az Istennek is van lelke. A Szentlélek, az Isten lelke.

Kata: A Hangban nagyon sokat használja ezt a kifejezést. A rajta keresztül megszólaló Jézusra azt mondja, hogy az Én lelkem.

János: Így van, azaz Isten lelke. A Szentlélek, ezt jelenti.

Kata: Ezért gondoltam, hogy az ember lelke minőségében ebbe beleolvad és egy lesz *Vele*, amikor valakinek a látásmódján keresztül, a gondolkodás módján keresztül, a lelke tisztul, az változást jelent.

János: Nem tudom, hogy mi az, ami tisztul. Még mindig nem tudom, mert ha az a kapcsolat az anyag és a szellem között, akkor az hogyan tisztul. Az, hogy szellemileg tisztábban látsz, azt értem, de a lelket még mindig nem tudom hova tenni, mint közvetítőt. A közvetítő, az hogyan tisztul?

Kata: Az angyal is használja ezt a tartalmat, amikor azt mondja, hogy amíg bolyong, szorong a lélek, addig az anyagot szolgálja egy alacsonyabb rendű gondolkodással, erővel, érzelmekkel. Amikor látásmódjában le tudja cserélni a régit, akár a természetében, akár a kapcsolatrendszerében, azzal tisztul.

János: Jó, ha nincs több mondanivalótok ezzel kapcsolatban, akkor megyünk tovább.

Márti: Amikor az előbb felolvastad, hogy mitől függ, ennek az a folytatása, hogy azt mondja a Lilinek, annak ellenére, hogy beteg volt és elment a találkozóra:

Ma nem függtél a testtől, a lélektől,
még a szellemtől sem.
Ezért felviszem mindent kérdésedet az *Ő* számolya elé.

Márti: Az a kérdésem, hogy lehet az, hogy az ember a szellemtől sem függ?

Kata: A saját szellemétől nem függ.

Márti: Ezért minden kérdésedet felviszi.

János: Azt a kérdést veted fel, hogy hogyan értelmezzük azt, hogy: Ha *Őtőle* függsz. Mikor függ az ember *Őtőle*? Ez mit jelent?

Márti: Az Istenben él és szabadságát jelenti.

Kata: Kétkedésmentes ráhagyatkozást jelent.

János: Ez már közelebb van hozzá.

Kata: Ez is egy olyan minőség, mint a *töretlen egyéniség*. Tehát nem elég, hogy egyéniség, ha nem, hogy töretlen, aki mindvégig kitart. Semmilyen körülmények között nem adja fel, nem tántorodik meg.

János: Ha ki kell tartanod, abban benne van még az én. A teljes ráhagyatkozásban benne van-e az én?

Kata: Nincs. Ezért mondtam, hogy olyan vagy hasonló állapot, mint amikor az egyéniség fogalmában meghatározza, hogy töretlen egyéniség.

János: Tehát akkor mondhatom azt, hogy ebben a kétkedésmentes ráhagyatkozásban az én eltűnik.

Kata: Erről beszéltem, hogy végül, amikor a lélek célba ér, eltűnik, átalakul.

János: Eltűnik az értelem, a gondolkodás, mert egyedül az *Ő* marad.

Kata: Így van.

János: Ezt az *Őt*, nem nagyon tudjuk megélni, mert mindent betölt, még hozzá kétkedésmentesen. Amikor azt mondjátok ennek a hegynek, hogy menjen a tengerbe, annak mi a feltétele, hogy bemenjen?

A kétkedésmentesség.

János: Abban a világban, ahol a dualizmus van jelen, a kétkedés mentesség szinte lehetetlen.

Annamari: Az lenne a kérdésem, hogy ezt meg tudja valósítani az ember?

János: Nem ebben a minőségében.

Kata: Nem a földi életnek a minőségében.

János: Ehhez fejlődnie kell.

Kata: Mint fénylény, lehetséges.

János: Nyilván nem beszélne róla az angyal, ha az ember nem tudná megtenni.

Kata: Azért mondjuk, hogy ez egy perspektíva az ember számára.

János: Minél többet ismersz meg az Istenből, annál jobban elvarázsol a csodája.

Ivett: Egy nagyon rossz hasonlat jutott erre eszembe. Amikor valaki annyira szerelmes, hogy nem látja csak a másikat és magáról teljesen megfeledkezik és olyan lesz, mint a vak ló. Megy utána teljesen megvakult módon, csak a másikat látja.

Deti: Beleszerelmesedni az Istenbe.

János: Még nem tudjuk felfogni, hogy ez a teljes ráhagyatkozás mit jelent, mit hordoz, mit tartalmaz. Vannak róla fogalmaink, hogy ez egy olyan állapot, ahol az én eltűnik. Ennek ellenére megéli magát ennek, csak a gondolataiban ez nem meghatározó. Ez egy olyan állapotot jelent, hogy az én nélkül nem is tudnánk létezni.

Kata: Amikor azt említettem, hogy szorong és bolyong a lélek, akkor olyan gondolatokat teremt, amivel távolodik az Istentől, nem pedig közeledik.

János: Folytassuk a 15. beszélgetés Lilivel anyagunkat a TEREMTETT VILÁG KIVONATA AZ EMBER. Az ezt követő sor.

Egyik fele, a jobbik fele, mindezen túl van.

János: Mit szóltok hozzá?

Kata: A *jobbik fele*, a teremtő felem. Valójában az angyalról beszél, amely szintén én vagyok.

János: Ez a kapcsolat. Akkor mondhatom, hogy az *egyik fele, a jobbik fele* azaz angyali fele, akinek a sűrűbb mása vagyok. Azt tanítja: *mindezen túl van*. Mit jelent ez?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Annamari: A teremtett világon túl.

Kata: A teremtő világban.

János: Így ahogy monddod, a teremtő világban.

Minden erő szolgálni fog.
Addig még - *te* szolgálod.
Erről tudhatod, hogy hol vagy.

János: Most nem szolgál?

A. Kati: Nem mindegyik.

Kata: Amíg a szellem nem tud Úr lenni az anyagon, addig nem tud az embernek szolgálni. Ugyanígy, amíg a lélek bolyong, addig az anyagot szolgálja.

Ivett: Mivel minden látás kérdése, addig az eseményeknek azt a részét látja, vagyis amíg nem fejlődik, addig nem szolgál.

János: Nyilván:

Kata: Amíg nem teszi, mert nem elég csak tudni róla.

János: Ha tanítvány az illető és tud róla, akkor teszi-e?

Kata: Az ember képes megmotiválni.

János: Ha tanítvány az illető és tud róla és tudja, van- e olyan, hogy nem teszi?

Kata? Ha tanítvány, akkor, ha valóban tanítvány, akkor már nem kérdés.

János: Mindig itt van a kérdés, hogy ha valóban tanítvány.

Ivett: Megfordítanám, ha a tanítvány sem, akkor kicsoda.

Kata: Péter a vízen járt, amikor nem hitt, elsüllyedt.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Azt tanítja erről, tudhatod, hogy az erő szolgál téged vagy te szolgálod az erőt. Hol vagyunk?

Márti: Úton vagyok.

János: Ez rendben van, de amíg mi szolgáljuk az erőt, abból mi következik, hogy hol vagyunk?

Kata: Azt gondolom ahhoz, hogy állapotszerűen ott legyünk, ahhoz még messze vagyunk, de folyamatában, ahogyan a Márta mondta, az úton vagyunk és a törekvésünkben, amit tudunk megteszünk.

János: Az útra céloz ez a hol vagy?

Kata: Arra, hogy a helyeden vagy-e.

János: *Minden erő szolgálni fog, addig még te szolgálod.* Abban maradtunk, hogy mi még az erőt szolgáljuk, de az angyal azt állítja, hogy erről tudhatod, hogy hol vagy. Nem rossz az, hogy az úton vagy, de ezentúl még mire tudunk következtetni, hogy hol van?

Timi: A Földön.

János: Vagyis hústestben. Egészen addig, amíg az újra születések körforgásában te szolgálod.

Kata: Nem gondolom, hogy ezt ilyen élesen külön lehet választani. A mindennapjainkban a tetteinknek van olyan kibontakozása, amiben már a helyünkön érezzük magunkat. Nem azt érezzük, hogy erőlködve teszünk, hanem, hogy az erőt megkapjuk.

János: Kata, itt azt mondja, hogy: *Minden erő szolgálni fog.* Nem azt mondja, hogy a fele vagy a negyede. A következő mondat is erre kell, hogy vonatkozzon. Addig még - te szolgálod. Az előző mondatban benne van, hogy a minden erőről van szó. Alkalomadtán nincs olyan eset, hogy ne szolgálna téged az erő, de nem minden. Itt a minden szó a kulcs. Amíg el nem éred azt az állapotot, hogy minden erő téged szolgáljon, kivétel nélkül, addig újra és újra a hústestben találod magad. Azt, hogy ezt az állapotot elérje, az egy folyamat?

Kata: Hogyne. Amiről most beszéltél, az már a kiteljesedés.

János: Ez egy tanulás, egy épülés, egy gazdagodás?

Annamari: Lehet, ugyanarról van szó, amit az előbb beszéltünk, hogy: Ha *Tőle* függsz, minden vagy. Ha elérjük ezt az állapotot, akkor fog minden erő téged szolgálni. De ez az állapot nem itt lesz.

János: Pontosan.

Annamari: Azt nem itt fogjuk elérni.

János: Nem itt fogjuk, és nem hústestben fogjuk elérni.

Kata: Ebbe a tanításba belelátom azt is, hogy egy adott feladat vagy a négy fiatal küldetésének a beteljesüléséhez, *minden erő szolgálni fog*.

A. Kati: Igen, ezek itt anyagi dolgok, amit ír.

János: Ezt, hogy érted?

A. Kati: Az, hogy a körmöd nő. Ez a földi testben lehetséges.

János: Nem lehet, hogy az egy hasonlat?

A. Kati: Persze, egy hasonlat.

János: Akkor azt nem szó szerint kell érteni. Tehát ha arról van szó, hogy minden erő szolgálni fog téged, akkor már nincs szükség arra, hogy leszüless. Addig még te szolgálod őket. Ezt itt a Földön kell megváltoztatnod.

Timi: Mi szükségem van arra, hogy szolgáljanak engem a földi erők, ha nem vagyok a Földön?

János: Minden erő, nemcsak a földi erő. Azt a kérdést vetted fel, hogy mit jelent az, hogy: *Minden erő?*

Timi: Nem. Azt vettem fel, hogy minek szolgáljon.

János: Mi az, hogy *minden erő?*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Próbálok abból elindulni, hogy a gyakorlati életben nekünk el kell idáig jussunk. Az, aki a kifogást keresi, aki menekül, az nem jut el odáig, hogy minden lehetséges, annak, aki hisz. Tehát ez a *minden erő szolgálni fog*, ennek sokkal életszerűbb az a kibontása a földi feladatodban, a hozzáállásodban, a ráhagyatkozásodban.

Márti: Minden mögött erő lakik. Akkor az, amivel az ember az élete folyamán találkozik, az mind azért van, hogy az ő törekvését szolgálja. Minden, amivel találkozik.

Kata: Ebben az is benne van, hogy nem biztos, hogy az a megvalósulás, amit én gondolok, hanem az Isten oldaláról fogom kapni azt az erőt, felismerést, ami a kibontás irányába visz.

János: Amíg kapod, addig nem szolgál és nagy valószínűséggel nem erről van szó, hanem arról, amit a Márti megfogalmazott, hogy minden mögött erő áll. Megint a minden szó kerül előtérbe. Mit jelenthet ez a kijelentés, hogy minden mögött erő van.

Márti: Az Istent jelenti.

János: Mint Isten, a lét ereje van jelen?

Timi: Igen, jelen van így is.

Ivett: Nekem azt is mondja, hogy minden érted van.

János: De nem akárhogyan van érted, hanem úgy, hogy erő van benne. Mit gondoltok, ebben a papírlapban van- e erő?

Van.

Kata: Az elején tanít arról, hogy: *Minden anyag és erő*.

János: Pontosán. Az erő átalakul anyaggá, az anyag pedig erővé. Ebből a kettőből van minden, mégpedig oly módon, hogy ezek folyamatosan átalakulnak. Ami bennem tűz és életerő van, az átalakul anyaggá. Például a gyerek ettől nő, az idős ember pedig bomlik lefelé. Tehát minden ebből a kettőből van, erő és anyag. Az, hogy minden mögött erő van, azt jelenti, hogy

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

minden téged fog szolgálni. Minden, amit az Isten a létezésbe teremtett, az is, amiről nem tudsz. Vajon mennyit tudunk a létezésből?

Timi: Nagyon kicsit tudunk.

János: Nagyon keveset tudunk a létezésről. Még nagyon a kezdet kezdetén tartunk, de minden szolgálni fog, az is, amiről nem tudunk. Addig még mi szolgáljuk. Mivel szolgáljuk most ezt a dolgot?

Kata: A tanulásunkkal.

János: A tanulásunkkal szolgáljuk, az ismeretszerzéssel, a nyitottsággal.

Kata: Azzal, hogy benne vagyunk a folyamatban.

János: Pontosan az éhségünkkel, hogy az ismereteket befogadjuk. Ezzel szolgáljuk.

Timi: Amikor mondtad, hogy a gyerek nő, akkor az erő a gyerek növekedését szolgálja, az idős emberben pedig a leépülést, valahogy az indult el bennem, hogy az a különbség, hogy mi már tudatában vagyunk ezeknek az erőknek. Valójában az Istenbe való kapcsolódásunkat tudják szolgálni azzal, hogy rájuk látunk. Nem úgy éljük meg, hogy a gyerekünk felnő és meghal, hanem mindez az Istenben való változásunknak a lehetősége, ami minket szolgál.

János: Ezért nem félünk a haláltól.

Timi: Például.

János: A Hangban az van benne, ha valaki fél a haláltól, akkor az a *Velem* való találkozástól fél. Amit elmondtál, ez arról szól.

Ivett: Az a két szó, hogy *minden erő*, ezt minden fizikus is tudja, hogy minden energia. De azt, hogy szolgálni fog, ezt csak az tudja, aki az Istenben hisz. Tehát a fizika azért van, hogy a mi erkölcsiségünket vigye előre.

János: Mikor szolgál bennünket minden erő?

Ivett: Ha rálátunk, ha hiszünk benne.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Először találkozni kell vele, hogy van ilyen.

János: Pontosan. Egy más vonatkozásban azt tanítja az angyal, *amíg nem ismered, nem szeretheted*. Tehát a legfontosabb ebben a vonatkozásban és kijelenthető, hogy az ismeret a legfontosabb.

Timi: Bármit teszünk, *ŐT* szeretjük.

János: Első feladata az embernek, amikor azt tanítja Jézus, hogy alakítsd át a gondolkodásodat. Nem azt mondja, hogy a tetteiteket, vagyis, hogy kezdjétek el mást csinálni, ha nem, hogy alakítsátok át a gondolkodásotokat és ismerjétek meg az Atyát. Ha az Atyát nem ismeritek, akkor teljesen mindegy, hogy mit csináltok. Ha az Atyát ismeritek, akkor mi következik ebből?

Kata: A kapcsolat.

János: Megszeretitek, kapcsolat jön létre és azt csináltok, amit *Ő* mond nektek, vagyis szeretni fogtok. Ennél több nem is kell. A tanítvány vonatkozásában, az ismeretszerzést nem múlja felül semmi. A hitnek feltétele-e az ismeretszerzés?

Timi: Persze.

János: Ha nem, akkor nem tudsz miben hinni.

Ivett: Az Istenszeretés nagy kérdése, hogy hogyan és ezt az ismeretszerzés nélkül nem lehet megoldani. A másik, ami eszembe jutott, hogy a gondolkodás átalakításhoz milyen hihetetlen sok energia kell, legalább annyi, mint a fizikai munkához.

Detti: A hústestben elérhetjük ezt az állapotot, vagy csak a szellemi mivoltunkban, hogy minden erő szolgál bennünket?

János: Mi a feltétele annak, hogy minden erő szolgálja az embert? Mi a szellemi feltétele?

Ivett: Amit beszéltünk, hogy csak *Tőle* függj, a teljes ráhagyatkozás.

János: Amikor magadtól értetődően megvalósítod a teljes ráhagyatkozást. Amikor az angyal azt tanítja, hogy: *Te csak engedj! Ne akarj, te csak engedj!*

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Én azt gondolom, hogy a Négyet minden erő szolgálta.

János: Én ezt nem gondolom, de tőlem gondolhatod.

Detti: De ezt a Földön meg tudom valósítani ezt a teljes ráhagyatkozást?

János: Visszakérdezek, meg tudod valósítani?

Detti: Szerintem nem.

Ivett: A kettősség világában ilyen szinten az egységet megvalósítani.

János: Most azt boncolgatod, hogy mit jelent ez a tartalom, hogy teljes ráhagyatkozás. Milyen magatartást, milyen létet jelent ez?

Annamari: Az előbb azt mondtuk, hogy az én akkor megszűnik. Amíg a Földön vagyunk, addig nem tud megszűnni az én.

János: Geraldine anyaga mondja, hogy ahogyan az ember fejlődik, először eléri azt az állapotot, ami az arkangyali állapot az ember számára. Akkor dönthet, hogy eggyé válik az Istennel, vagy pedig a teremtett világban valamilyen feladatot akar megvalósítani. A szeráfok világához már hozzátartozik annak az összefogása, hogy ezek galaxisokat irányítanak minden vonatkozásában, nem pedig egy földi világot. Egy felfoghatatlan, hatalmas rendszereket irányítanak. Ez van rájuk bízva. Ők már a tízalentumosok. Ők is döntenek ennek alapján, hogy eggyé válnak az Istennel vagy még vállalnak feladatot. Ez azt jelenti, hogy nem vállalják a teljes ráhagyatkozást, - ami teljes, azt hiánytalan- amikor az én tudata, hogy én vagyok, már teljes mértékben eltűnik. Amikor az Istennel eggyé válik, már olyan nincs, hogy én vagyok, csak Ő van. Az illető azt éli meg, hogy csak Ő van. A teljes szó feltételezi ezt a hiánytalanság állapotot.

Detti: Hát az nem itt lesz.

János: Nyilván, ha ez a szellemi állapot feltételezi ennek a döntés lehetőségét, még ott is van ilyen teljes ráhagyatkozás, akkor valahol talán még ezt is tartalmazza. Itt egy olyan állapotról van szó, amit mi még nem tudunk elképzelni, nem tudunk feltételezni, csak a szavak jelentése mögött valami képzeletünk van erről és nem több.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: olvastam arról, hogy még a teremtő szellemi lények is vállalnak olyat, hogy anyagtestet öltenek. Felmerül bennem a kérdés, hogy számukra ennek a vállalása a teljes ráhagyatkozás.

János: Én ezeket küldötteknek gondolnám.

Kata: Abban hagyatkoznak Rá, hogy elvállalják azt, amit az Isten kínál nekik.

János: Én olyasmiről tudok, hogy mindaz, ami mondjuk egy Teréz anyánál, aki egy emberi entitás, vannak dolgok, amit elkövet, de nem számítódik be, hanem a lényeg marad.

Kata: Ez biztosan így van, hisz az Isten nem ember.

Ivett: Az Emánuel nővér is ilyen és vannak rendkívüli emberek, akik az ember számára felfoghatatlan emberi erővel rendelkeznek és teszik a dolgukat.

János: A feladat a kérdés és nem minden számítódik be. Azt se tudja megtenni, hogy a feladatát nem teszi meg, mert küldött. Az Isten nem úgy küldi el, hogy nem tudja, hogy mit csinál.

A. Kati: Tudatában vannak- e ezek a küldöttek a feladatuk nagyságával?

János: Szükséges, hogy tudatában legyenek?

A. Kati: Szerintem nem.

János: Teréz anya sem élte meg magát küldöttnek, mégis letudott volna térni arról az útról, amit végig járt?

Nem.

János: Ez a lényeg, hogy aki őt vezeti belülről, ott a kapocs olyan erős, hogy arról letérni nem lehet. Azaz Út, Ő maga.

Kata: Örömmel vállalja, nem pedig a részleteken molyol, hogy ekkor mi lesz, vagy akkor mi lesz.

János: Teréz anya pedig tele volt kétségekkel, amire nem kapott választ. Borzalmasan szenvedett tőle, hogy nem kap választ arra a kérdésére, hogy

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

miért van ilyen a világban. Akkor miért jó az Isten? Hogyan engedi meg, hogy azok az emberek, akiket ő felszedett, félig a patkányok ettek már meg. Erre nem kapott választ. Az egyház erre mit mond? Azt, hogy ez az Isten titka.

Kata: Hasonlítanám ezt ahhoz, amikor az ember családot, gyereket vállal. Nem tudja előre, hogy mit vállal, mi lesz a gyerekből. Örömmel teszi? A legnagyobb örömmel és nem lehet eltántorítani ettől.

János: Biztos, hogy nem egy gazembert akar szülni, hát Isten ments. Mégis az lesz belőle.

A hold nő. Te is nősz.

A körmöd nő és te nem nősz vele.

Isten előtt a hold nem nagyobb, mint a körmöd.

János: Miről van itt szó?

Kata: Arról, hogy az ember mindennél nagyobb.

János: Egyrészt, aztán?

Márti: A fizikai, a testi gyarapodásnak nincs köze az erkölcsi fejlődéshez.

János: Nagyon jó.

Kata: Értékét a szellemi növekedés hordozza.

János: Nagyon jó.

A. Kati: Az is benne van, hogy te élhetsz vele, nem tartozik a lényeghez, de felhasználhatod azt, hogy te is nősz a holddal.

János: Ezt mondja?

Kata: Nem.

János: A növekedésről van szó és ehhez, hasonlatként a testi növekedést hozza fel példának.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Mondhatta volna azt is, hogy a hajad nő. Tehát a körmöd nő és te is nősz, ez két külön terület. Az ember hogyan nő?

Márti: Szellemileg.

János: Erkölcsileg, szellemileg, lelkileg és a körme meg testileg nő.

A hold nő.

János: Ez egy anyagi valóság. Amikor azt mondja, hogy: *Te is nősz*, az pedig egy erkölcsi valóság. Különbséget kell tenni az erkölcsi és anyagi valóság között. Az, hogy az anyag változik, annak erkölcsi vonzata nincs.

HA HITED VAN,

A HOLD FOGYÓ EREJÉVEL TERHEID APADNAK,

NÖVŐ EREJÉVEL ERŐID DAGADNAK.

János: Mikor? Ha hiszel benne.

Annamari: Nem egészen értem, hogy mi köze a hold fogyásának vagy növekedésének a hitemhez?

János: *Ha hited van*. Miben van hited?

Márti: Az Istenben.

János: Attól, hogy terheid apádnak a holddal, ebben hinni kell?

Annamari: Ez nem egy törvényszerűség, ebben csak hinni lehet.

János: Én azt mondom erre, hogy egészítjük ki azzal, hogy: *Ha hited van Őbenne*. Ehhez van egy alátámasztásom, a 54. beszélgetésben (316.o.)

Minden, mi bennetek fogan, MEGLESZ.

Én úgy mondom, hogy a hold fényének fogyó erejével a terveid apadnak. Erre a 17. beszélgetés, Gittával (99.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kövesd a végtelenből jövő vonalat boldogan, szabadon,
és minden teher el fog tűnni.

Kata: Ennek a kigyújtásnak a második sorához illeszteném, hogy: *Ha hited van, minden erő szolgálni fog.*

János: Ez is nagyon jó, mindenféleképp megállja a helyét. Az viszont kérdés a számomra, hogy hogyan szolgál engem azaz erő, hogy a hold fogyó erejével terheim apádnak, mert amikor minden erő szolgál engem, akkor már se hold, se fogyó erő.

Kata: Amit a hold állapotáról tanít, az egy fizikai tény.

János: Azért mondom, hogy számomra ez egy hasonlat.

Kata: Igen, természetesen.

Timi: Én azt látom ebben, hogy: *A hold fogyó erejével terheid tapadnak, ez jó lesz neked. Növvő erejével pedig erőid dagadnak, ez is szintén jó neked.* Tehát a hold akármilyen állapotban van, az neked jó, az téged szolgál.

Annamari: Tulajdonképpen azt akarja mondani, ha hited van, minden téged szolgál.

Timi: Úgy tűnik, hogy Lili mindig azt nézi és azt gondolja, hogy valami külső erő van rá hatással. Erre tanítja neki az angyal, hogy vedd már észre, minden téged szolgál.

János: Menjünk tovább.

Ahol zavar a súly, ott baj van.

A száz pontnak egyformán kell terhet hordozni.

Minden pont annyit hordoz, amennyit bír.

János: Hogy jön össze a súly és a hold fogyó ereje?

Kata: A súly is teher és itt is a terheid apadásáról tanít.

János: Ahol zavar a súly.

Kata: Ott fogy az ereje.

Ildikó: Nincs hite.

Kata: Kétkedő válik, elfeledkezik az Istenről.

Timi: Ott a teher az úr és a Lili szolgál neki.

Ivett: Azt mondanám, ahol zavar az anyagvilág, ott baj van.

János: Onnan kellene kiindulnunk, hogy: *A teremtett világ kivonata az ember.*
Ez előtt ott van Lili kérdése, hogy:

Kell- e jelentőséget tulajdonítanom a hold növekedésének?

Tehát ennek az alap kérdésnek. Ez súlyként jelenik meg a számára?

Igen.

János: Ahol téged az is zavar, hogy a hold növekszik vagy csökken, ott gond van. A gondolkodásodban valami nincs rendben. Ez így rendben van? A folytatás a következő.

A száz pontnak egyformán kell a terhet hordozni.

Ez már egy korábbi tanítás, ahol kibontottuk, hogy a száz pontnak, hogy kell terhet hordozni. Ez a mértéket jelenti. Azt jelenti, hogy a szellemi és anyagi vonatkozásban meg kell találni a mértéket, hogy mindegyik egyformán hordozza azt a terhet, ami rajta van. Az, hogy Lili a hold növekedésének tulajdonít jelentőséget, ezzel bizonyos értelemben eltolódott?

Igen.

Ivett: Azt is mondhatnám, akármennyire foglalkozol a hold állapotával, mindennek megvan a maga helye és te olyan jelentőséggel hozod össze, ami nincs, vagy nem kellene, hogy így hasson rád, vagy nem kellene így beelátnod.

János: A 75. beszélgetésben (389.o.) ezt tanítja:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

A súly lehúz és süllyednetek, nektek nem lehet.

János: Márpedig itt arról van szó, hogy ahol zavar a súly, ott baj van. Ilyen súly az a súly, hogy a hold, növekvő vagy csökkenő erejével foglalkozik, hogy annak kell e jelentőséget tulajdonítani. Tehát itt hiányzik a mérték, az egyensúly is.

Minden pont annyit hordoz, mint amennyit bír.

János: Nyilván, ha az ember valamiben túl vállalja magát, akkor nem azt a súlyt fogja vinni, amit vinnie kellene.

Ildikó: Itt következik is, hogy: *Tehetek-e valamit a depresszió ellen?*

Kata: Ide megint válasz az, hogy: *Erről tudhatod, hogy hol vagy.*

János: A depresszió kérdését a jövő héten fogjuk tárgyalni. Vasárnap pedig találkozunk az Örömnünnepen és Jézus teste című anyagunkkal foglalkozunk.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István